

1883-07-03

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Susette Holten

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Civita d' Antino

Omtalte personer:
Elisabeth Giersing
Svend Grundtvig
Constantin Hansen
Thorald Læssøe
Susette Maribo
Viggo Pedersen
Niels Skovgaard
Wilhelmine Skovgaard
Jørgen Swane
Kristian Zahrtmann

Omtalte steder:
Sora, Italien
Trevi-fontænen, Piazza di Trevi, 00187
Roma RM, Italien
Charlottenlund, Danmark
Jylland, Danmark
Monte Rotondo, Italien
Gran Sasso, Italien
Lago Fuccino, Italien
Monte Leosnessa

Arkivplacering:
Mappe 41 nr. 30

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

Spiser, Spiser, Spiser Catharina! Civita del'Antino 3 Juli 1883.

Du er den aller sødeste søster som kan tænkes, Du er
mageløs rar. Jeg gik og tænkte på det nykomne brev, svarede
på det i tankerne, men læste mig pligt, skyldigt til at gå ud
at male, men jeg kann ikke længe end ud af stuen, så vendte
jeg om, for jeg må svare dig lige straks. Jeg tror ikke du kunde
gjøre noget som vilde glæde mig mere, end at du vil flytte ind
til Tante Syster, jeg er så mageløs glad for det, og ikke mindst
for din skyld, du kan ikke komme i bedre hænder, jeg synes
det er en erstatning du får, fordi du mistede moder så tidligt,
i en yngre alder end Niels og jeg. Du synes vel jeg er for glad
ved det på dine egne, for det bliver dig vel nok et offer i nogle
retninger, men tro du mig det er udmærket. Langt fra at ville
kritisere moder, må jeg dog sige at Tante Syster og moder
vare inderlige veninder, som du end, har levet deres ungdom ja
liv sammen; Du kan næppe huske vort hjem fra da moder
levede, men selv om du ikke vil træffe det akkurat sådan
hos Tante Syster, vil du dog komme dog meget nærmere,
og du kan tro det var godt, vores hjem. Mit direkte svar
svare på hvad jeg synes om din beslutning at rejse og flytte
for jo hellere. Ja jeg tror at du kun halvvejs selv har truffet
på det, du har lige så meget fået ideen af som en gave fra
Gud, der nok ved hvad han gør.

Jeg gæd dog vid som Lektor man ikke kunde omvise dig lidt
med henvisning til moder sammen, ikke helt, for han er igen
for gal. Jeg skal nok pille ved tyørnerne på billedet når
det kommer her ned. — — — — — Tante navnlig Faste og Tante
Syster og sig dem hvor glad jeg er ved dig, men du må
sige at jeg er så glad, ikke mindst. — — — — — Jeg tager næppe

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Jeg, når jeg siger, at i S. Spruntings ordlyd stændigstend
med, 20. — Kan du hilst Constanza Demens for mig?
Billedet fra Laterant bliver jeg da nu her stiet; jeg
skel imidlertid skrive til Hunden, at nu haster det, og
kommer ned om et lille år. — Det var naturligtvis meget
mærkeligt at se Egypten sammen, men jeg tror dog det
er bedre at lade være. Ja ganske vist, der er Skorpionen
endnu store og herigen end her, og nu jeg har fået de
begynde jeg at skrive at den og længe efter de skriften
men lad os almindelig lade den skorpionen hylde. —
Ja nu er jeg rask, af brødet til Tætte end du vil,
at jeg tog her op, for at komme mig. Når jeg får mit
talle villes, stierigt (folk her tror det smukke skriften
til Egypten, for de går en hane med en søge på hovedet
og bærer et øsel med en streg på ryggen) tager jeg
til Sora igen, men om jeg bliver der, eller bare henter
mit tøj ved jeg ikke endnu, imidlertid kan du rigtig
skrive til Sora, for på post kaster du sætte de nye
advarer på, og skriv du hertil, og jeg vil ikke allende
brødt. Take for fotografiet, det er godt rigtig godt,
og fotografen minder sig overmåde om Charlottenlund,
jeg får formelig lyst. Nu pynte det vores skrivebord.
Når du Rende ikke skrive i en jule, men da kan
vi nok her med angang igen, Du har jo brøken af
Trevi i de øjne, højden vil jeg ikke sige at just den
begynde fylde er det frembrødet, og vejret er
vordigt, med torden og lidt regn næsten hver eftermiddag,
så sommeren vil ikke rigtig komme i Gjørgens.
Vi har det for resten bedt Bektaman og jeg, i Bektaman
var vi en tur oppe på toppen af de høje på Sora de de
vi bor. Vi fik de to fiskene med her, for da det var et rigtig
fisketog; det var de var end at de S. S. Sora, for at den
nu angang har været i Bektaman på en tur i Bektaman ud
er en Bektaman fornøjelse at have haft. Endnu var den
brødt med og Bektaman den var, en dag, på det Bektaman
og tolvte handlenæder. Vi begynde kl. 5 om morgenen
for ved oplysningen ikke at gøre af Bektaman, det var rigtig.
Bektaman Bektaman de hule og en Bektaman skrive og
moderne planter, og Bektaman mange den de Bektaman
fisk, den Bektaman gule anemone, tænk de Bektaman her
på denne tid, men det er måske ikke så længe siden at de
endnu havde fiske Bektaman de øjne, på de høje Bektaman
ligger der endnu i del. Vi stier var der i det hele Bektaman
dansk eller vil være Bektaman, Bektaman skrive
stene og afgrænsede Bektaman, en lille de her mange Bektaman
og hede af de Bektaman kan de samle for at Bektaman, er
de ikke med end vil Bektaman en Bektaman og Bektaman
mange Bektaman, men forleden har de de været i Bektaman og
3/4 Bektaman på samme tid. Vi gik videre en Bektaman
træ Bektaman og her med Bektaman, de holdt vi et Bektaman
mødet, som end med at to Bektaman som Bektaman Bektaman
får Bektaman Bektaman en Bektaman, de kan have Bektaman Bektaman
han er en Bektaman som vi Bektaman, Bektaman var meget Bektaman
den Bektaman Bektaman Bektaman og Bektaman Bektaman Bektaman

knirkende træballeke. Så gik vi til Monte Rotondo,
hvorfra stor udsigt næsten til alle sider, Gran Sasso
og Monte Leonessa knejdede stolt, G. Sasso ligg på den
anden side af den uatværede Lago Fucino som bredte
sig for vore fædder. Frøknerne jubled, over denne flade,
som de syntes var den dejligste balsal de havde
set. Tjænturen gik brat ned ad stenede stier, så
vi måtte begge frøknerne løve en hånd, dog L. løb med
Pæthering (som vist er den her som synes allerbedst om dit
fotografi; ^{og derfor mig undskyldt naturligt} da hun hørte at i var nær, syntes hun det var
10 gange så smukt) og jeg med Cateri og på den måde
dandsede vi tyrolerens med ad bjergsiden. Turen var
villighet i alle måder, jeg fandt en Skorpion, en her jeg
tr. L. vil aldrig af med mig her, han og Frøknerne lægger
to rid op om dagen for jeg tager til Sora, enten det nu bliver
i her eller forat blive, da at gives mig en slem keje til
middag, så jeg får mærgens lige straks i Sora, så jeg blev
nødt til mest muligt at tage tilbage. L. er brilliant
at være sammen med, men jeg længe dog lidt efter Viggo,
der forresten er træt så forskellig som to rare mennesker
kan være. Mor sig mig godt i Jylland og hil gode venner,
næmlig Swans og Gersings. Nu har jeg skrevet ^{til} Hustru
og sigt ham, at hvis du er rejst, når han kommer med
billedet, skal han bringe det ind til Fader, sig nu hendes
besked. Forresten har han vel nu vent med det, det
nu vil Moders egen pige og Faders da med, Prægt
Snytte Snytte brun — Din broder
Hils alle Mors.